

Bellek/Deneyim

Abanoz'dan Tarlabası'na Travesti ve Transseksüeller

Sözlü Tarih: Esmeray, Belgin Çelik
Kaldırım bu sayıda Abanoz'dan Tarlabası'na kadar travesti ve transseksüellerin yerinden edinimlerini, yaşadıkları hak ihlallerini, hayatlarını, gözlemlerini dönemin tanıkları Esmeray ve Belgin Çelik'in sözleriyle aktarmıştır.

ABANOZ

B.Ç.: İlk genel ev Galatasaray Meydanıdır. Açık genelev. Sonra Abanoz açıldı. Burada gayrimüslim kadınlar çalışıyordu. 1974'de de biz çalışmaya başladık. Polis baskısı vardı ama bugünkü gibi değildi. Fransa'dan, İtalya'dan, SSCB'den gelen translar çalışıyordu burada. 70'li yıllarda özgürlükler konusunda bizim çalışma alanları açıktı, kimse kimseyi rahatsız etmiyordu. Ecevit hiçbir zaman tek başına iktidara gelemiyordu. MHP ile ya da Erbakan ile geliyordu. Ecevit gelince de İçişleri Bakanlığı Refah'a veriliyor, Abanoz kapanıyordu. Başımıza da bir tane dinci amir geliyordu, zulümlerin en kötüsü yapılıyordu. Bu kısa ömürlü oluyordu. Ecevit gidiyordu, Demirel geliyordu, açılıyordu. Demirelci değilim ben ama böyle oluyordu çünkü Ecevit tek gelemiyordu. En son Abanoz'u Saadetin Tantan kapattı. Çatılara kaçtık neler çektik o zaman da.

DOLAPDERE

B.Ç.: Biz de Abanoz kapanınca Dolapdere'ye gittik. O zamanlar Roman vatandaşlar oturuyorlardı oralarda. Patronlar, oralardan ev buldular. Sivildi ama yönetim askeriydi, onlar geliyordu evleri yakıyorlardı, biz onlar gidince hemen tekrar perdeleri takıp, harcı atıp devam ediyorduk. Biz rüşvetle ayakta duruyorduk. Sonra geldiler oraları da kapattılar. Biz de Pürtelaş'a gittik. Burada hep rant kavgası var. Aslında bizim halkla sorunumuz yok. Ama rant olayı çıkınca bizi gönderiyorlar.

BANLIYÖ TRENI

B.Ç.: 1978-1979 yıllarıydı. Askeri darbeden önce sivil polisler vardı. Hepimizi topladılar, Sirkeci Emniyeti'ne getirdiler. Emniyette 3 gün tutulduktan sonra hepimizi minibüslere doldurdular, 5-6 grup oldu böyle. Nereye gidiyoruz ne oluyoruz bilmiyoruz. Trenlere bindirileceğimizi öğrendik. Banliyö treni bizi bekliyordu Haydarpaşa Gar'ında. 2 kompartımana bizi doldurdular. Gayleri de almışlar, kollarına damga vuruluyordu o zamanlar gaylerin bölgelerine göre. Onlar da bizden ayrı yerlerde koridorlarda oturuyorlardı. Kapılar kiliflendi. Bağırıyoruz, çağırıyoruz. Tren hareket etti. Cassandra Geçidi filmi geldi aklıma, raydan çıkacağız ve ölüme gideceğiz gibiydi. Seni neden orada tuttuğunu da söylemiyor. Evin, hayvanın, bir yerin var mı oraları kapat, sat, öyle sürelim de miyor. İnsan Hakları, demokrasi deniliyor da biz bunları hiç göremiyoruz maalesef. Kimin için insan hakları kimin için demokrasi bilmiyorum. Hareket edince kapılar açıldı. Biz çıktık koridorlara po-

lisler bekliyor, gayler de koridorda. Biz o şekilde Kartal'a kadar geldik. Bir baktık polisler yok. Kartal'da tren durdu. Hepimiz trenden atladık. Hepimiz çok kötü durumdayız. Ben Arzu'yu yanıma aldım, artık kim kimi bulduysa aldı yanına. Hepimiz kaçıyoruz. Baktım ileride sobası yakılmamış bir ev var. İki tane çocuk bir tane kadın. Gittim kadına bir bardak su istedim, bir baktım arkamda bizim gruptan kızlar da gelmiş. Kadın bağırışmaya başladı, "Eyvah kadın adamlar, komşular evimi basıyorlar" diye çocuklarını da alıp eve kaçtı. Yürüdük İzmit-İstanbul ana caddeye çıktık. Karayolunda herkes dizilmiş, grup grup 50-60 kişiyiz. Bi araba bulup geri döneceğiz İstanbul'a. Arzu ile bir harç arabası durdurduk. Arzu'ya sesini çıkarma otur dedim. Bu arada Adanalı bir kız da karşıda, sopalarla kızı kovalıyorlar, inip yardım edemiyoruz. Adam sordu nereye gideceksiniz diye, karşıya geçeceğiz, Üsküdar'a gideceğiz, araba bulamadık dedik. Araba hareket etti, o kız orada kaldı hala aklımdadır. Araba gittikçe kızın sesleri film şeridi gibi. Ne oldu o kıza bilemiyorum, dövüldü mi, parçaladılar mı ne yaptılarsa. Adam nerden dedi, bir akrabayı ziyarete geldik araba bulamadık dedim. Adam da dışarıya bakıyor "bunlar iyice azıttılar artık buralara gelip fuhuş yapıyorlar" dedi. Bilmiyor ki trenden kaçtığımızı tabii söyleyemiyorsun yoksa dönemeceğiz. Tam Ümraniye girişinde yol ayrılıyor bir yol Üsküdar'a gider bir yol Ümraniye'ye. Baktım Üsküdar yolunda polisler duruyor çevirmeye yapıyorlar dönen var mı geriye diye. O sırada adam, ben Üsküdar'a gidemeyeceğim Ümraniye'ye döneceğim dedi. Bende o sırada "aa bizde Ümraniye'ye gideceğiz şimdi aklıma geldi arkadaşına uğrayacağım" dedim. Oradan kurtulduk. Ama hiçbir zaman Eskişehir diye bir şey olmadı, anlatıldığı gibi Eskişehir'e gidilmedi. Tabii bu yaşanan zor bir şey kaldı ki trans bireyler dışında da binlerce öldürülen kadın var. Bu nefret, bu töre artık ne dersiniz sadece trans bireylere yönelik değil. Fakat yüzlerce trans kadının öldürüldü ve kanunen hep indirimden yararlanıldı.

Hukuk herkese lazım deriz ya bize hukukun gölgesi bile uğramadı. Transsın fuhuş yapıyorsun öldürülmeyi hak ediyorsun. Hep bir güç birliği olması lazım, çünkü hiçbir siyaset bize iyi olmadı. Son 8 yıla baktığım zaman translara yönelik nefret söylemleri arttı ve öldürülen saldırganı uğrayan kadınlar da arttı.

PÜRTELAŞ SOKAK

E.: 88-89'lu yıllar. Bir mafya babası, Gülşen diye bir kadın, onun çetesi, Beyoğlu Güzelleştirme Derneği, Piyalepaşa Derneği, Belediye, Emniyet işbirliği ile. Daha doğrusu aslında şöyle bir şey var. O zaman Arena diye bir program vardı, ben köyde izlemiştim. O programda şöyle bir haber çıktı: Pürtelaş Sokak'da son

model arabalar, müşteriler sıraya girdi, genelevde işler durdu. Ciddi ciddi genelevde işler durmuştu ve Manukyan'ın örgütlenmesiyle başladı diyorlar. Oranın müşterisi azalınca burayı linç edelim, namus, mahallemiz elden gidiyor falan diyerek insanları örgütlüyor ve polisle bir baskın başlıyor. Evler balyozlarla kırılıyor. Saçlardan yerlerde sürükleniyor. Sokak "temizlenene" kadar bayağı bir uğraşılıyor. Daha önce normal ilişkileri sürdüren, arada sorun olmayan halk karşı tarafa geçiyor. Hafta müşteriler de karşıda ve hafta daha felaket bir şey söyleyeceğim bir bakıyorsun seçilim de orada, sana taş atıyor. En acı şey sevgilinin sana taş atması. Ne yapalım mecbur kaldık demişler, arkadaşlar vardı demişler.

ÜLKER SOKAK

E.: Ülker Sokak'ta, 1996 Habitat Dönemi'ydi. Bu Habitat başlayınca bir operasyon başladı. "Temizlik" başlayınca bir yerde bu temizliğe şu gruplar girer; sokak çocukları, travestiler, selpak satan çocuklar, sokakta yaşayanlar, şarapçılar. Bunların hepsinin "temizlenmesi" lazım. Pürtelaş Sokak'ta Gülşen ve çetesi gibi burada da Güngör ve çetesi vardı. Güngör Gider diye bir kadın. Bu kadın Ülker Sokak'ta bir bina alıyor. Bu kadının kızlarla oradaki travestilerle arası çok iyiydi. Ben o zaman orada yoktum. Kızlara yemek yapıyor, pasta yapıyor. Evleri de kızlara vermek istiyor. Diyelim orada 150 milyonluk ev bize o zaman 300 milyona veriyorlardı, Güngör 600'e vermek istemiyor. Bizim kızlar da tutmayınca, birden düşman olmuş. Bu sefer yine namus, mahallemizi kirlettiler, fuhuş yaptılar diye halkı yanına almaya çalıştı. Sürdale diye bi kadın, Halime diye bir kadın, bir kaç tane kaçak içki, esrar, eroin satan kadın, işin örgütleyicisi bunlar, mahalleyi bunlar ayağa kaldırıyor. Polis geliyor, bakıyor, gidiyor, henüz şiddet uygulanmıyor.

Tam Habitat başlayınca Hortum Süleyman geliyor. 92'de gelmiş gitmişti bir de 96'da geldi. Bize dediler ki Habitat dolayısıyla geldi 15-20 gün kalacak, gidecek. Kızlar da bunu duyunca çoğu tatile gitti, 15 gün kalalım gelelim diye. Bizi gafil avladılar. Adam gelir gelmez tüm evlere baskın yaptı, her gün sokakta 300-400 tane polis vardı. Sokağın hem aşağısı hem yukarısı kapalıydı. Önce travestilerin alışveriş yaptığı bakkalı kapattı, adam göçtü gitti Konya'ya. Sonra kuaförü kapattı, sonra su istasyonunu kapattı, sonra emlakçıyı kapattı. Sonra köfte satan adamcağızın tezgahını kapattı. Hepsini dağıldı bunların. Sucu gitti, bakkal gitti, kuaför Tarlabası'na gitti. Köfte satan adamcağız orada günlerce sokakta aç kaldı, biz baktık adamcağıza. Bir tek bize satmıyordu ki, dese bir tek bunlara satma başkalarına sat, adam kalabilirdi, yok etti adamı. Sonra birçok kız korktu kaçtı, çünkü adam direk evleri basıyordu, kızlar gözaltına alı-

niyordu, evler kundaklanıyordu, kızların saçları kesiliyordu, işkence yapılıyordu.

En sonunda Demet'in evi kaldı bir de bizim oturduğumuz Engin Apartmanı kaldı. İçerdeyiz, kalın kalın perdeler kapalı ama içerdeyiz. Engin Apartmanı direniyor, Hortum Süleyman da biliyor bunu. Yemek için de birileri kavga ediyor yemek getiriyordu, o zamanlar Pınar Selek geliyordu, o yemek getiriyordu.

Sonra biz isyan çıkaralım dedik. Çıktık, buradayız gitmiyoruz dedik, bütün camları kırdık, Güngör'de silah bulmuş, onlar silah sıkıyor, kavga ediyorlar. Hortum Süleyman geldi anlaşalım dedi. Ben sadece içeri gireceğim, söz hiçbirinizi almayacağım dedi. Biz de tamam ama bütün polisler çekilsin dedik. Tüm polisleri gönderdi, tek kaldı, geldi. İçeri girdi, taşınacaksınız dedi. Biz dedik ki Güngör böyle böyle yapıyor, evlerini günlük kiraya veriyor, diğer adam viski, eroin satıyor, başka kadın var, o da esrar, eroin satıyor. Bu neyin namusu, bu yolsuzluk değil mi onu anlatıyor. Sizlere ne onlardan dedi. O zaman bizden de onlara ne. Halk sizden şikayetçi hayır çıkaracaksınız, bir ay size müddet dedi, gitti. Bu arada basın gelip gidiyor, Savaş Ay gidip geliyor, arası bizle çok iyi, bir şey olunca beni arayın diyor. Bu arada eşcinsel olmayan Türk bayrağı assın olayı oldu. Herkes de bayrak astı, ÖDP'liler katılmadı, solcular vardı onlar katılmadı, diğer herkes astı. Biz de ÖDP bayrağı astık.

Sonra 1 ay geçti, bir gece 500 tane polis, Hortum Süleyman, büyük büyük balyozlarla sokağa girdiler. Biz en aşağı kattayız, Engin Apartmanı iniliyor. Birinci kata girdiler, kimse yok, kapattılar, 2. Katı kırdılar kimse yok kapattılar. Bu arada biz herkesi arıyoruz. İHD'yi arıyoruz gece uğraşmıyoruz diyorlar, avukatları ceplerinden arıyoruz gelmiyorlar, Savaş Ay'ı arıyoruz yok gelmiyor. Bir de yakacaklar, biz diyoruz ki 2. Sivas olayı yaşanacak, aman diyoruz imdat gelin. Gelmiyorlar. En alttaki kadın birden vicdana geldi aslında karşı taraftaydı, yok dedi ben çoktan kovdum o ibneleri eminim benim evimde kimse yok dedi. Orayı kırmadılar ve gittiler. Ertesi gün ezan okundu güneş çıktı, biz çıktık teker teker taksilere bindik. Baktık geriye, çarşaf yerlerde Güngör yırtıyor, üzerinde oynuyor. Sonra dedik bir bakalım ne oluyor, bir taksiye bindik geçtik sokaktan. Güngör kurban kesmiş, efler veriliyor. Her yerde şöyle yazıyor: Sokak pislikten kurtuldu. Sokak pislikten kurtuldu. Sokak pislikten kurtuldu. Aşağı indik ve başkışede kim oturuyordu? Savaş Ay. Gece gelmedi, gündüz orda oturuyordu. Biz de kafamızı çıkardık ben Güngör'ün yakasından tuttum, bir şey yapmam lazım, çektim sendeledi. Önümde de bir travesti vardı Savaş Ay'ın tam gözünün ortasına tükürdü. Taksiciye dedi ki bas gaza. Yoksa bizi

linç edecekler. Taksici kaçırdı bizi geri geldik. Sonra herkes bir yere gitti. En yakın arkadaşının yanına, o oraya bu buraya. Sonra herkes ev aradı. Böyle bitirdiler Ülker Sokağı.

Ülker Sokak'ta çok fazla örgütlü değildik, kendi adıma söyleyeyim çok fazla politik bilincim yoktu ve çok politik olan da yoktu. Sadece pratikte anlık şeyler oluyordu. Herkes bir araya geliyordu. LGBTT de o zaman çok yeniydi, Lambda İstanbul'da. Sadece ÖDP ve İnsan Hakları Derneği destek veriyordu. O zamanlar İHD ve ÖDP'ye gidiyorlarmış ama ben direk içinde değildim örgütlenmenin. Ülker Sokak bittikten sonra ben ÖDP'ye üye oldum. Sokak sanatçıları atölyesi vardı, Pınar'ın da içinde olduğu oraya gidip geliyordum. O zaman Lambda İstanbul ile de tanıştım. Lambda İstanbul o zaman gaylerin çoğunlukta olduğu, aralarında lezbiyenlerin de olduğu bir gruptu. Daha çok yaptıkları Pazar günleri bir araya gelip ileriye yönelik ne yapabileceklerini sorguladıkları sohbet toplantıları idi. Ben de o toplantılara gidip sadece dinliyordum. Yavaş yavaş Ülker sokak sürecinden sonra LGBTT hareketi daha da güçlendi. Yani şu an, daha örgütlü, daha bilinçli transseksüeller var. Daha ne yapacağını bilen transseksüeller var. Ülker Sokak zamanında da bu örgütlenme olsaydı belki Ülker Sokağı terk etmeyebilirdik. Çünkü biliyorduk ne yapacağımızı. Düşünün köydesin yaban var, küreğin var ama ağanın silahı var ve silahla sana saldırıyor ne kadar kendini koruyabilirsin? Birden bire saldırıya uğradık ve ne yapacağımızı bilemiyorduk, bunun sebebi ise şuydu; örgütlü değildik.

ERYAMAN:

B.Ç.: 2006 idi. Eryaman Ankara'nın dışında, ucuz bir yer. Translara deniliyor ki gidiş şehir dışında çalışın ve translar gidip oradan ev alıyorlar, orada çalışıyorlar, fuhuş yapıyorlar. Bunu yargılamak kimsenin haddine değil. Eryaman günden güne değer kazanınca burada bir sorun çıkıyor; "translar". Ne yapalım, transları atalım dışarı. Geçmişte Abanoz'dan, Pürtelaş'dan, Ülker'den atıldığımız gibi şimdi de Eryaman'dan atıyorlar. Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin kendi A takımları ve bir inşaat firmasının adamlarıyla bir çete oluşturuluyor ve mafya gibi saldırılıyor ve maalesef gerek jandarma gerekse polis bir şey yapmıyor. Ve orada halkla da örgütlenerek evlere saldırılıyor ve polis yine bir şey yapmıyor. Çete dediğimiz kişiler transları dövüyorlar ve bir tane kuru sıkı tabancayla bilye atıyorlar ve kızı vuruyorlar ve o kız hala o bilyeyle yaşıyor, alınmıyor. Ben de insanım, benim de kanım kırmızı, sistematik olarak bana fuhuş da siz yaptırıyorsunuz, fişliyorsunuz, damgalıyorsunuz, pisliklerinizde beni kullanıyorsunuz ama hak arayınca yok. O kızlardan biri halen panik ataklı. Ankara'ya gidemiyor kız. Kız hastaneden çıkıp eve

gidince kolunda serumla yine saldırıyorlar hala gitmediniz mi siz diye. Bunun davası 2 yıl falan sürdü, bunun davalarına gittik, tek şahit Ankara'dan Dilek İnci idi. Kişiler ve yaptıkları süre göz önüne alındı ve beraat ettiler. Ve ne oldu aradan 5 ay geçti, Dilek İnci evinin önünde öldürüldü. Nerede bunun katilleri? Davası da kapandı.

TARLABAŞI

E.: 1996'ya kadar oradaydım, 4 sene oturdum, sonra 1 sene daha orada oturdum. En son üç sene önce orada otuyordum. O zaman sadece söyletisi vardı kentsel dönüşümün, ben taşındım. Transseksüeller eskiden daha çok Tarlabası'nda oturuyorlardı. Şimdi daha az kişi var ve çoğu kiracı. Bizi bizden koparmak aslında amaç. Birkaç tane ev sahibi var. Düşünsene ben bir daha Sabahat Abla'yı, Halil Amca'yı, Zenci Yusuf'u görmeyeceğim. Buradaki Kürt kadınları, çingene kadınları düşünsene, sokakta otururlar, komşuluk sokaktadır. En son ben gittiğimde Tarlabası'ndaki o ruh gitmişti tamamen, insanlar artık sokaklarda oturmuyordu. Tarlabası'nın son hali aklıma doğudaki köyleri getirdi. Yakılmış, yıkılmış, virane olmuş, zorla göç ettirilmiş. Çünkü aynı süreç, oradan çıkarıyorlar buraya, buradan başka bir yerlere... İki sene önce gittiğimde gördüğüm neşeli insanlar artık yok Tarlabası'nda. Duyduklarım hep, "Bilmiyoruz ki nereye gidelim, ben de verdim evimi, kız o da verdi mi? Aysel de vermiş mi evini? Nereye gönderecekler? Bilmem bir yer gösterecekler mi? Ev verecekler mi? Aa vermezler mi? Ya vermezlerse?"

B.Ç.: Translara, hayat kadınlarına ceza kesiliyor. Bir transa yüze yakın ceza kesildi. Hüseyin Çapkın gelince bonus uygulaması yaptı. Translara 5 puan, tinericiye 5 puan, hırsıza 10 puan falan. Şimdi Kağıthane'den Bostancı'dan gelip ceza kesiyorlar çünkü puan kazanıyorlar. Yarışa girdiler bir polis alıyor cezayı kesiyor çıkıyor diğer polis alıyor tekrar ceza kesiliyor. Bir kıza bir ayda 85 tane ceza kesilmiş. Bu kız şimdi nasıl ödeyecek, daha fazla fuhuş yaparak. Sağlıksız fuhuş yaparak zaten sağlıksız da, daha da koşullar kötüleşecek. Sıfır translara değil biyolojik hayat kadınlarına da aynı şekilde. Ödeyemeyenler de hapiste yatıyor. Şu anda bir sürü trans var ödeyemediği için hapis yatan. Lambda, LGBTT mücadelesiyle bu biraz hafifledi. Şimdi de trafiği ihlalden, görüntü kirliliğinden ceza kesiliyor.

Haberler

Avrupa'nın En Büyük Gökdeleni İşçilerin Ödenmeyen Ücretleriyle Yükseliyor

AKP Bitlis Milletvekili Vahit Kiler'in kardeşi Nahit Kiler'in sahibi olduğu İstanbul Sapphire, Avrupa'nın en büyük gökdeleni. Metrekaresi 12-13 bin dolar olan daireler en düşük 1.5 milyon dolardan satılıyor. Sapphire'i inşa eden işçiler ise aylardır ücretlerini alamadıklarından 26.11.2010 tarihinden beri işyerlerinin önünde oturma eylemi sürdürüyorlar. Sapphire işçileri eylemlerinin üçüncü haftasında basına yolladıkları açık mektupla destek talep ettiler.

Sapphire'deki işgüvenliği sorunu daha önce Eylül ayında bir işçinin düşerek hayatını kaybetmesiyle de basında yer aldı. Serkan Çetin adlı 25 yaşındaki işçi, 66 katlı gökdelenin eksi 2. katında çalışırken iş güvenliğinin olmaması nedeniyle düşerek yaşamını yitirdi ve cesedi ancak 6 saat geçtikten sonra eksi 5. katta bulunabildi. İşçilerin mektuplarında, Serkan Çetin'in ailesine verilen 100 bin lira tazminat, "Sapphire'deki bir dairenin yalnızca 5.5 metrekaresine denk geliyor!" diye anlatılmakta.

İşçiler çalışma koşullarını ve mücadelelerini mektuplarında; "Nazi kamplarını aratmayacak koşullarda aylarca paramızı alamadan çalıştık. Şantiyenin içinde kapısı bile olmayan böcek dolu barakalarda yattık. Yemekler de çok kötü. İş güvenliğinden eser yok. Gençecik bir işçi kardeşimizi iş güvenliğinin olmaması nedeniyle kaza görümlü bir iş cinayetine kurban verdik. Bu gökdelen; işçilerin kan sömürsü, ödenmeyen ücretleri üzerinde yükseliyor. Biz sadaka değil hakkımızı istiyoruz." şeklinde ifade ettiler. İşçiler eylemlerini sürdüreceklerini ve haklarını alıncaya kadar da alandan ayrılmayacaklarını belirttiler.

Şehir Merkezinde Okul Yerine Rezidans

Okulumu Dokunma Platformunun daha önce gündeme taşıdığı, şehrin göbeğinde arsa değeri yüksek okulların özel sektöre devri konusunda devlet ilk adımı attı. Alışveriş merkezi Akmerkez'e bitişik Etiler Lisesi ve Levent Kız Meslek Lisesi ile tam karşısında yer alan Etiler Anadolu Ofelcilik Turizm Meslek Lisesi, lüks rezidans yapılmak üzere TOKİ'ye devrediliyor.

İstanbul İl Millî Eğitim Müdürü Dr. Muhammer Yıldız, "Prensipte anlaştık. Devlet, arsa değeri ve rantı yüksek şehrin göbeğinde kalmış okulları TOKİ'ye devredecek" dedi. Okulların devri için emsal bedel belirlediklerini kaydeden Yıldız TOKİ'nin, Esenler, Sultanbeyli, Gaziosmanpaşa, Sultangazi,

Sancaktepe, Sultanbeyli, Bağcılar, Başakşehir ve Küçükçekmece gibi şehir merkezinden uzak semtlerde 100 okul yapacağını söyledi.

Mahallelerde kentsel dönüşüm projeleriyle yoksul ve emekçi kitleleri şehir dışına yollayan zihniyet, şimdi de gözünü okullara dikmiştir. Aynı zamanda parasız eğitim hakkının da tasfiyesi olarak okunabilecek bu süreç, eğitim eşitsizliğinin daha da büyümesine hizmet edecektir.

Bu Keşif Bize Biraz Karanlık Geldi!

14 Aralık 2010 tarihinde Emek Sineması, İnci Pastanesi ve Yeni Rüya Sineması'nın da içinde bulunduğu adadaki tarihi binaların yıkılarak yenilenmesi projesinin İstanbul 9. İdare Mahkemesi'nce durdurulmasının ardından, Bilirkişi Heyeti Emek Sineması ve Cercle D'orient binasında incelemelerde bulundu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi öğretim üyelerinin olduğu bilirkişi heyetinin yanında, bilirkişi sıfatı taşımayan, projenin "sözde sahibi" mimar Fatih Keskün'ün de yer alması dikkat çekti.

Bilirkişi keşfinin karanlıkta ve sadece el feneri ışığıyla yapılmış olması, bilirkişi keşfinin tarafsızlığının ve bilimselliğinin üzerine gölge düşürdü.

Sinema önünde toplanan aralarında Mimarlar Odası, ŞPO, kent hareketleri ve İstanbul Kültür Sanat Varyetesinin de bulunduğu grup da "hepimiz bilirkişiyiz", "Fatih Keskün bilirse biz de biliriz" sloganlarıyla keşfe müdahil olmak isteklerini bildirdiler fakat bilirkişinin içeride olduğu sürede salona alınmadılar.

Okullarımızın, evlerimizin, işimizin, garımızın tehdit edildiği şu günlerde Emek sineması için de sermaye karşı mücadelemizi sürdüreceğiz. Emek bizim İstanbul bizim!

Kadına Karşı Şiddette Medya Devlet Elele

4 Aralık 2010 tarihinde Başbakan Erdoğan'ın rektörlerle buluşmasını protesto etmek isteyen Genç-Sen üyesi öğrencilere yapılan polis müdahalesi hamile bir öğrencinin çocuğunu düşürmesi ile sonuçlandı. Öğrenciler üniversiteler üzerine yapılan bir toplantıya dilekçelerini ulaştırmak gibi demokratik bir hakkı kullanmak istemelerine rağmen polis şiddeti ile karşılaştılar.

Kadın öğrencinin hamile olduğunu söylemesine rağmen, karın ve kasıklarına tekme atılarak şiddet görmesi sonucu çocuğunu düşürmesi gibi vahim bir olay yaşandı. Fakat ertesi gün siyasetçiler ve medya, polis şiddeti yerine hamile bir kadının eyleme katılması, yaşı, evli olmaksızın hamile kalması konularını tartıştı.

Siyasetçilerin ve medyanın yürüttüğü şiddet yanlısı tutum, kadınlara karşı yürütülen ikincilleştiren ve eve kapatmayı hedefleyen politik tavrı da ortaya çıkardı.

Kadın örgütleri ortaklaşa bir bildiri yayınlarak olayla ilgili şu tespitlerde bulundular:

Biz aşağıda imzası bulunan kadın örgütleri, hak ettiklerimizi alıncaya kadar tüm bu gidişi, ayrımcılık ve şiddete tepki göstermeye, olması-yapılması gerekenleri hatırlatmaya ve takip etmeye, hak ettiğimiz gibi bir yaşam için çaba göstermeye devam edeceğiz.

Çünkü:

- Her tür demokratik örgütlülük, talep ve tepkinin umut ve coşku yerine şiddetle karşılandığı, bu şiddetin meşrulaştırıldığı ve desteklendiği,

- 19 yaşın çok altında zorla evlendirilen, çocuk doğurmak zorunda bırakılan on binlerce kadının yaşadıkları görmezden gelinirken, 19 yaş kendi rızasıyla çocuk sahibi olmak için erken bulan çifte standartlı "ahlak" anlayışının siyaset ve medya tarafından yaygınlaştırıldığı,

- Kadınların "kutsal görevlerden" "fıtrata" kadar çeşitli bahanelerle siyasetten ekonomiye hayatın her alanına eşit katılmaktan alıkonulduğu, geleneksel rollere hapsedilmeye çalışıldığı, en temel haklarının her vesile ile tartışma konusu edildiği,

- Kadınların sokak ortasında yakınları ya da devlet güçleri tarafından dövüldüğü, tekmelediği, tecavüze uğradığı, bıçaklandığı, öldürüldüğü bir hayata tahammül edemiyoruz. Peki ya siz?